

Syyrin Panomat *2018*

Uunisaaren edustalla. Kuva: Matti Lahti.

SISÄLLYS

TOIMITTAJALTA.....	3
HYVÄT SUKULAISET.....	4
RETKI MANNERHEIM-MUSEOON JA UUNISAAREEN.....	6
MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN HALLITUS JA VALTUUSKUNTA ESITTÄYTYY.....	11
RISTO IHAMUOTILAN HAASTATTELU: INTOHIMOINA KASVIBONGAUSTA JA SÄÄNTARKKAILUA.....	24
VAIHTO-OPISKELIJANA TANSKAN ODENSESSA.....	29
SUKUSEURAN HALLITUS 2018.....	32
MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN MYÖNTÄMÄT APURAHAT.....	33

TOIMITTAJALTA

Hyvä lukija,

Kädessäsi on tuore Syyrin Sanomat. Vuosi on taas kulunut edellisestä Syyrin Sanomista. Laskeskelin toissa päivänä, että nyt on kuudes Syyrin Sanomat, jonka toimitan. On ollut antoisaa toimittaa lehteä. Samalla olen tutustunut uusiin sukulaisiin ja päässyt kyselemään ‘vanhoilta tutuilta’ kuulumisia.

Tänä vuonna on ollut kovasti kiirettä. Olen muuttanut työn perässä Tampereelle yhdessä touhutaaperoni kanssa. Viikonloput vietetään kotiseudulla Raisiossa rakkaimpien seurassa. Arjen pyörittäminen on ollut kehittävää ja kokemuksen arvoista. Pitää tinkiä asioista ja oppii sitä kautta arvostamaan omaa aikaa, jonka vietän tyttäreni seurassa sekä juoksemisen ja lukemisen merkeissä. Vuorokaudessa jokainen tunti, minuutti ja sekunti ovat sängen arvokkaita. Samalla on oppinut arvostamaan yhdessä vietettyjä hetkiä. Ei se määrä, vaan laatu ratkaisee.

Kiitän kaikkia kirjoittajia avusta ja hienoista jutuista.

Hyviä lukuhetkiä ja rauhallista joulunaikaa!

Syyrin Sanomien toimittaja,

Sini Fabre

Pyydän huomioimaan, että sukuseuran nettisivuilla on uusi osoite, joka on <http://www.syyrinsukuseura.fi>.

HYVÄT SUKULAISET

Viime päivät on satanut vettä eikä talvesta ole tietoakaan ja joulun on jo melkein ovella. Toivottavasti lähiviikkoina sää viilenee ja saamme valkoisen joulun.

Syyrin suvun kesäretken kohteena oli lauantaina 1.9.2018 Mannerheim-museo.

Mannerheim-museo on Helsingin Kaivopuistossa sijaitseva, Suomen marsalkka Carl Gustav Mannerheimin muistoa vaaliva kotimuseo.

Museo toimii puisessa huvilassa, joka toimi Mannerheimin kotina vuosina 1924–1951. Asunto on säilytetty samassa asussa kuin se oli hänen elinaikanaan lukuun ottamatta yläkerran kolmea näyttelyhuonetta. Museota ylläpitää Mannerheim-säätiö, jolle marsalkka testamenttasi omaisuutensa. Oppaallamme oli jännittäviä ja mielenkiintoisia kertomuksia Mannerheimin elämästä.

Museokierroksen jälkeen alkoi olla jo nälkä ja siirryimme yhteysaluksella Uunisaareen, jossa nautimme maittavan lounaan.

Uunisaari on pieni saari Helsingin edustalla. Saarella on ollut teollisuutta sata vuotta sitten, muun muassa vernissa öljytehdas. Siellä on myös valmistettu ruumisarkkuja. Entisen tehdasrakennuksen tiloissa toimii nykyisin ravintola.

Uunisaarella toimi 1800-luvulla merikylpylä. Kylpylää ei enää ole, mutta 1930-luvulla avattu uimaranta on edelleen suosittu helsinkiläisten kesänviettopaikka. Kesäisin saareen pääsee yhteysaluksella Merisatamantorilta, talvisin pontoonisillan kautta.

Tulevan kesän kokouspaikka on Mannerheimin syntymäkoti, Louhisaaren kartanolinna Askaisissa. Tavataan klo 12 sisäänkäynnin kohdalla, jonka jälkeen nautimme lounaan. Lounaaseen sisältyy salaattibuffet, hunajalohta, tilliperunoita, lihapullia sekä jälkiruokaa ja teetä tai kahvia. Lounaan jälkeen pidämme kokouksen ja tutustumme Mannerheimin syntymäkotiin. Lisää tietoa aikataulusta, mahdollisesta yhteiskuljetuksesta ja muusta lähetän alkukesästä.

Viime lehdessä kerroin vaimoni Ullan äkillisestä kuolemasta. Siitä on kulunut vuosi ja vähitellen surutyö muuttuu muistoiksi. Suuressa surussa läheiset, ystävät ja sukulaiset ovat tärkeä tuki sureville omaisille.

Syyrin sukuseura järjestää vuosittain yhteisiä tilaisuuksia, joissa voit tavata sukulaisia jotka ovat tulleet eri puolilta Suomea. Nämä ovat hienoja tapahtumia, joissa voimme yhdessä sukulaistemme kanssa viettää aikaa ja vaihtaa kuulumisia. Syyrin suvun 2019 teemana on jäsenrekisterin päivittäminen ja siihen me tarvitsemme teitä kaikkia. ***Kääritään hihat ja tehdään se yhdessä.***

Haluan toivottaa kaikille teille oikein hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2019.

Jukka Kahila, sukuseuran puheenjohtaja

RETKI MANNERHEIM-MUSEOON JA UUNISAAREEN

Syyskuun ensimmäisenä lauantaina kokoontuimme Helsinkiin, Mannerheim-museoon. Noin tunnin kestäneellä kierroksella tutustuimme Suomen marsalkka Gustaf Mannerheimin elämään. Mannerheim-museo toimi Mannerheimin kotina vuosina 1924 – 1951. Mannerheim vuokrasi taloa Fazer-yhtiöltä. Marsalkan kuoleman jälkeen Mannerheim-säätiö lunasti Mannerheimin irtaimiston. Talossa on kaksi asuinkerrosta sekä kellarikerros. Talon kaikki huoneet kuvastavat Mannerheimia: vilkas seurapiirielämä, metsästystrofeineen ja Aasia. Katutasolla on muun muassa Mannerheimin juhlien viettopaikkana tunnettu juhlasali. Vieraille tuotiin kellarikerroksessa olevasta keittiöstä hissillä ruokaa aina silloin, kun Marsalkka painoi jalallaan maton alla olevaa nappia. Näin vieraat saivat ruokaa Mannerheimin toivomaan aikaan. Yläkertaan vievien portaiden alapäässä on Mannerheimin Pariisista, paikalliselta kirpputorilta hankkima metallinen portti. Siitä ei saanut kulkea muut naiset kuin vaimo ja tyttäret. Yläkerrassa oli paljon mielenkiintoisia yksityiskohtia. Ehkä mieleenpainuvinkin taisi olla Mannerheimin askeettinen kenttävuode makuuhuoneessa. Ainoa ylellisyys oli merellinen näkymä ikkunasta.

Mannerheim-museon sivuilla lukee, että ”Jokainen ihminen on suuri arvoitus”. Samaan hengenvetoon todetaan, että niin oli myös Marsalkka Mannerheim Suomen kansalle. Aina löytyy uusia tulkintoja ja ajatuksia Mannerheimin urotöistä ja hänen motiiveistaan. Mannerheim syntyi vuonna 1867 Louhisaaren kartanolinnassa. Hän joutui enonsa kasvattamaksi, sillä hänen äitinsä kuoli ja hänen isänsä taloudellisten ongelmien ja ulkomaille muuton seurauksena. Mannerheim oli nuorena poikana jo varsin oikukas. ”Gustav huimapää” erotettiin Haminan kadettikoulusta luvattoman poistumisen seurauksena. Hän pääsi näiden vaikeuksien jälkeen ylioppilaaksi vuonna 1887 ja päätyi Venäjälle, Pietariin Nikolain Ratsuväkiopistoon. Mannerheimin upseeriura kesti yhteensä 30 vuotta. Tänä aikana hän solmi avioliiton Anastasia Arapovan kanssa 1892. Vuonna 1904-05 oli Venäjän-Japanin sota, ja vuonna 1906-08 Mannerheimin tiedustelumatka ratsullaan Aasian halki sekä vuosina 1914-1918 käyty ensimmäinen maailmansota. Palattuaan Suomeen vuonna 1917 työnväenliike käynnisti Venäjän vallankumouksen seurauksena sotatoimet, joista kehkeytyi sisällissota. Mannerheim olisi toivonut viettää rauhassa ’eläkkeellä’, mutta hän päätyi Suomen armeijan ylipäälliköksi Vapaussodassa 1918, Talvisodassa 1939 — 40 ja Jatkosodassa 1941 — 44. Sotien aikana Mannerheim toimi muun muassa Puolustusneuvoston puheenjohtajana, Valtionhoitajana ja vuosina 1944 — 46 Tasavallan Presidenttinä. Vuonna 1919 Mannerheimille

annettiin hänelle kerätty merkittävä rahasumma, jolla hän perusti Kenraali Mannerheimin Lastensuojeluliiton. Hän menehtyi Sveitsissä vuonna 1951. Seuraavan kesän retkikohde jatkuu myös Mannerheimin jalanjäljillä Askaisiin, Marsalkan syntymäkotiin.

Museokäynnin jälkeen menimme kävellen Kaivopuistoa pitkin Merisatamanrannalle, josta yhteysalus otti meidät kyytiin ja vei meidät kesäiseen Uunisaareen. Ravintolasta avautui upea näkymä salmeen. Ruoka oli mitä mainiointa, etenkin kalaruoka. Ruokailun ja seurustelun jälkeen aurinko helli syyskuisena iltapäivänä rannalle kahlaamaan menneitä lapsosia ja aikuisia. Kuvat puhuvat puolestaan.

Kiitos vielä kerran osanottajille!

Sukulaisia Mannerheim-museon edustalla.

Yhteysalusta odottamassa Merisatamarannassa.

Yhteysalus väkeä pullollaan.

Ravintola Uunisaaren edustaa.

Yhteysaluksen mainingit keinuttavat rannalla olevia veneitä.

Syrjäset nauttivat ruuasta.

Suvun nuorempiakin saatiin mukaan retkelle. Kuvat: Matti Lahti

Lähteet: Mannerheim-museon kotisivut <https://www.mannerheim-museo.fi>
Mannerheim-museon lähettämät esitteet

MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN HALLITUS JA VALTUUSKUNTA ESITTÄYTYY

Syyrin Sanomien toimitus pyysi Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallituksen ja valtuuskunnan jäsenten esittäytymään. Hallitukseen kuuluvat puheenjohtaja Timo Syrjänen, Anssi Aaltonen, Heikki Kurkela, Elina Seppälä ja Heini-Marja Järvinen. Valtuuskuntaan kuuluu puheenjohtaja Risto Ihamuotila, Veera Ilmonen, Jukka Kahila, Lauri Lehtovuori, Heta Muurinen, Erkki Kuivajärvi, Pirkko Laakso ja Syyrin Sanomien toimittaja Sini Fabre. Sihteerinä toimii Christina Muurinen. Syyrin Sanomien toimitus koki, että uudelleen esittäytyminen on turhaa, sillä toimittaja on esittäytynyt jo niin moneen otteeseen ja säästää tilaa ja lukijan vaivaa.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Heikki Kurkela ja asun Liedossa Postin tilalla.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun sisarusten jälkeläisiin.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Minulle suku merkitsee historiaa, mitä on ollut ja mitä on tehty.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

Kesäinen sukutapaaminen 80-luvulla Liedossa Pakulan tilalla.

5. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Työskentelen opettajana, joten vapaa-aikaa on mukava viettää käsillä tehden ja askarrellen.

6. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Säätiön toiminta jatkunee kuten nykyisinkin.

7. *Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.*

Olin muumi, joka ei ole laaksossa. Ainahan pitää pientä hulluutta löytyä ;)

1. *Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?*

Olen Elina Seppälä, helsinkiläinen historian tutkija (FT) ja tietokirjailija.

2. *Mihin sukuhaaraan kuulut?*

A-haaraan, olen Matilda Ihamuotilan pojan Artturi Ihamuotilan pojan pojan tytär.

3. *Mitä suku merkitsee sinulle?*

Juuria, sidettä menneisiin sukupolviin, ja oman lähiperheen kautta myös rakkautta ja turvallisuutta.

4. *Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?*

Kun sain ensimmäisen apurahani Matilda Ihamuotilan muistosäätiöltä kannettavaa tietokonetta varten. Tämän jälkeen olen hakenut lukuisia apurahoja tutkimus- ja kirjahankkeisiin eri säätiöiltä, joten tämä ensimmäinen oli hyvää harjoitusta.

5. *Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?*

En ole muilta toimiltani ehtinyt olla mukana sukuseuran toiminnassa. Käsittääkseni seura on aktiivinen ja järjestää kiinnostavia, vuosittaisia tapahtumia ja tapaamisia jäsenille.

6. *Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?*

Tanssin, tarkemmin jazz- ja nykytanssia.

7. *Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?*

Säädekirja säätelee toimintaa varsin sitovasti, joten arvelen sen olevan jokseenkin samanlaista kuin nyt. Uusi säätiölaki tuli voimaan vuonna 2015, joten siihen tuskin on odotettavissa muutoksia

lähiaaikoina. Yleishyödyllisten säätiöiden verollepano on aika ajoin noussut julkiseen keskusteluun, ja se voi toteutuessaan mahdollisesti pienentää säätiöiden jakovaraa.

8. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

Tunnistan itsessäni yhtäältä suorasukaisen ja rämäpäisen Pikku-Myyn ja toisaalta nostalgiaan taipuvaisen epäkäytännöllisen Muumipapan piirteitä. Mutta jos saisin valita, olisin ystävällinen, utelias ja reipas Muumipeikko - sankari, jolle tapahtuu.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Heini-Marja Pakula, syntyisin Liedosta, jossa asustelen yhdeksättä vuotta. Teen professorin hommia Turun yliopistossa.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun B-haaraan.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Juuria. On Juuria. On hyvä tietää, mistä on kotoisin.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

Sukuseuran tapaamisista jää mukavia muistoja. Erityisesti ensimmäinen tutustuminen sukuseuran jäseniin laivaristeilyllä on jäänyt mieleen. Mieleenpainuva muisto on myös hetki, kun aikanaan sain juuri valmistuneen sukutaulun käteeni ja oivalsin konkreettisesti sukutaustan. Siitä virisi kiinnostus saada tietää enemmän suvusta.

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Säätiön hallituksen ja valtuuskunnan kokouksissa keskustellaan silloin tällöin suvun aktivoimisesta ja houkuttamisesta, joilla saataisiin nuorta väkeä mukaan toimintaan.

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Liikun mielelläni metsässä. Sienestän, polkujuoksen ja vähän roskaajuoksenkin. Työ tunkee väkisin harrastusajalle, mutta kun siitä pääsen, virittelen neulomisharrastusta, lukemista, ristipistoja, valokuvausta, maalaamista...

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Apurahahakemuksista näkyvät sukuseuran nuorten elämän nykytrendit: monipuolinen harrastaminen, opiskelu ulkomailla, matkustelu. Voi arvailla, että kansainvälistytään yhä enemmän seuraavien kymmenen vuoden aikana, ja voi toivoa, että suvulla on siinä prosessissa tärkeä juurruttava rooli ja sukuseuralla ja säätiöllä taustoittava tehtävä sukuidentiteetin luomisessa.

8. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

Olisin Nuuskamuikkunen, vapaa, vaelteleva filosofi.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Risto Ihamuotila, kotoisin Espoosta, jossa asun lapsuudenkodissani Histan kartanossa.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Olen Matilda Ihamuotilan pojan Artturin pojanpoika.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Kyllä suku on toki tärkeä, vaikka ei aina ole riittävästi ehtinyt pitää yhteyttä sukulaisiin.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

Mieleenpainuvuin muisto on sukuseuran perustaminen Airistolla, jossa muun muassa annettiin sukumme jäsenelle professori Lauri Postille tehtäväksi selvittää nimen Ihamuotila alkuhistoria.

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Sukuseura toimii mielestäni ihan hyvin, joskin ehkä jollain tavoin tulisi koettaa lähentää etäällä asuvia sukulaisia toisiinsa. Miten se voisi tapahtua, olisi nuorempien syytä miettiä.

6. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Säätiön toiminta on ihan järkevää nytkin. Nuorten koulutuksen rahoitus on erittäin kannatettavaa. Käytettävissä olevalla rahamäärällä ei valitettavasti voida aloittaa mitään laajempaa erillistä hanketta. Ajatus on ehkä kerettiläinen, mutta mielestäni Pelastusarmeijan rahoittamisesta voisi hiljalleen päästä eroon.

7. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Olen niin huonosti perillä Muumeista, että taidan jättää kysymyksen vastaamatta.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Jukka Kahila ja olen kotoisin Hollolasta.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun A-haaraan. Vanhempani ovat Mirja (Ihamuotila) ja Helge Kahila. Isäni on kotoisin Pöytyältä. He muuttivat Ylöjärvelle 1936. Hänen isänsä Jalmari Kahila oli Ylöjärven kirkkoherrana 1936 – 1960 ja hänen äitinsä oli ruustinna Anna Kahila. Äitini on syntynyt Ylöjärven Suojasten tilalla, jonka omistivat hänen vanhempansa Lauri ja Liisa Ihamuotila.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Vanhemmiten olen alkanut ymmärtää, kuinka tärkeä suku on.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

On mukavaa yhdessä suunnitella ja toteuttaa kesäretkiä ja sukukokouksia. Palaute järjestetyistä tilaisuuksista on ollut positiivista.

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Matilda Ihamuotilan muistosäätiön rahallinen tuki mahdollistaa sen, että sukuseura on pystynyt järjestämään vuosittaiset yhteiset tapahtumat. Miten saamme nuoret houkuteltua näihin tapahtumiin?

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Kesällä mökkeily ja kalastus. Talvella lenkkeily ja jos on lunta niin hiihdän.

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Säätiön hallitukseen ja valtuuskuntaa tulee uusia henkilöitä ja heidän mukanaan myös uusia ajatuksia. Teknologian kehitys on ollut viime vuosina huimaa. Uskon, että sähköinen viestintä on silloin aivan uudella tasolla. Tietokoneet tottelevat puhetta eli ei tarvita näppäimistöjä, ja robotit ovat arkipäivää. Uskon kuitenkin, että jatkossakin haluamme tavata sukulaisiamme sukukokouksissa ja kesäretkillä.

8. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Nuuska muikkunen on seikkailijaluonne, joka viihtyy monesti myös yksinkin. Ongelmatilanteissa muut turvautuvat usein Nuuskamuikkusen apuun ja hänen neuvojaan myös noudatetaan.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Veera Ilmonen ja kotoisin Helsingistä.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun sukuhaaraan F.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Suku on mukava joukko ihmisiä, joiden kanssa jakaa yhteiset sukujuuret.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

Kesäinen sukokokous lapsena Syyrin tilalla. Ilma oli todella kaunis ja oli kiva touhuta ulkona maalaistalon pihapiirissä.

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Mielestäni on hienoa, että sukuseura jaksaa aktiivisesti järjestää kerran vuodessa tapahtuman, jonka yhteydessä on mahdollista tavata eri sukuhaaroista tulevia ihmisiä. Tätä perinnettä tulee jatkaa. Aina ajoittain tapahtuma voitaisiin lisäksi järjestää ajatuksella, että sen on suunnattu erityisesti lapsiperheille eli tapahtumassa olisi lapsia kiinnostavaa ohjelmaa. Näin voitaisiin saada uutta osallistujakuntaa tapahtumiin.

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Vapaa-aikani kuluu pitkälti neljävuotiaan tyttäreni kanssa touhutessa. Tämän lisäksi olen aktiivinen työmatkaliikunnan harrastaja. Pyöräilen tai juoksen töihin ympäri vuoden.

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Toivon, että säätiön toiminta pysyisi vastaavana kuin nyt. Eli säätiö olisi onnistunut tavoitteessaan hallita säätiöityä omaisuutta tuottoisasti ja pystyisi jatkamaan suvun jäsenten opintojen tukemista taloudellisesti.

8. *Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.*

Tiedustelin tätä tyttäreiltäni ja hän ilmoitti että äiti olisi Pikku Myy. Ja lapsen suustahan kuulee aina sen totuuden.

1. *Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?* Olen Heta Muurinen ja kotoisin Vehmaalta Varsinais-Suomesta. Kuulun sukuun Paula äitini Muurisen kautta (omaa sukua Pakula). Asun Helsingissä, ja työkseni suunnittelen Taideyliopiston tutkimusviestintää. Perheeseeni kuuluu mieheni Samuli Siirala ja seitsemän-vuotias poikamme Valo Siirala.

2. *Mihin sukuhaaraan kuulut?*

Kuulun B-haaraan.

3. *Mitä suku merkitsee sinulle?*

Suku on ihmisen juuret, identiteetin pohja. En tietäisi, kuka olen ilman sukuani.

4. *Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätien toimintaan tai sukuseuraan?*

Muistan lapsuudesta erityisesti Liedon kesäteatterinäytelmän, jossa oli mukana suomenhevonen. Saimme taputella hevosta esityksen jälkeen. Vannoin, etten pesisi kättäni viikkoon, jotta hevosen haju säilyisi. Olin hyvin hevosrakas.

5. *Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?*

Hienoa, että sukuseura on aktiivinen! Minusta tämä juttu on hyvä esimerkki kehittämisestä. Olisi kiva lukea esittelyjä sukulaisista ja tutustua heihin sitä kautta.

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Käyn lenkillä ja kuuntelen samalla podcasteja. Olen harrastanut myös luovaa kirjoittamista, mutta se on jäänyt vähän arjen jalkoihin viime aikoina.

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Yhteydenpito on varmaan muuttunut aika paljon uuden teknologian myötä. Ehkä suvun eri elimet pitävät etäkokouksia. Saatamme tietää paljon enemmän geneistämme ja esivanhemmistamme, mutta toisaalta etäisyys sukulaisiin kasvaa ajan myötä. Mietityttää myös, onko toimintaa enää tuolloin ylipäätään.

8. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustele.

Ihailen Muumimammaa, mutta muistutan enemmän Muumipappaa. Muumimamma on hahmona väärin ymmärretty. Mitä vanhemmaksi tulen, sitä enemmän minua viehättää Muumimamman hiljainen anarkia.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Pirkko Laakso, os. Äärilä. Olen kotoisin Ruskolta, mutta asunut Mikkelissä jo yli 25 vuotta. Minulla on kaksi aikuista lasta, jotka ovat jo muuttaneet muualle.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun E-haaraan.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Oma haara on suhteellisen pieni haara, ja niinpä omaan sukupolveen (4.polvi) asti sukuhaaran sisäinen kanssakäyminen on ollut tiivistä. Mutta näyttää siltä, että seuraava sukupolvi tuskin enää tuntee toisiaan.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

En ole ollut suvun toiminnassa mukana ennen kuin Jussi Äärilän jälkeen minut värvättiin muistosäätiön valtuuskuntaan. Ensimmäinen kesäretki Seiliin oli varmaan mieleenpainuvuin, ja varmaan juuri sen takia, että se oli ensimmäinen sukuseuran retki, johon osallistuin. Ihan lapsena olin myös vanhempieni mukana joskus jossakin, mutta valitettavasti nuo tilanteet eivät ole "painuneet mieleen".

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Kun itsekin olen vasta vanhemmiten alkanut kiinnostua asioista, on vaikea edellyttää nuoremmilta yhtään sen enempää aktiivisuutta. Ja jos omassa pienessä haarassa jo viides polvi erkanee toisistaan, miten ihmeessä koko suku saataisiin kokemaan yhteenkuuluvuutta. Niin että siinäpä todella haastetta. Kannatan kuitenkin yhteisten retkien järjestämistä jatkossakin, sillä muuten häviää se viimeinenkin lanka.

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Kaikkalainen näpertely on minun juttuni: käsitöistä viimeisimpänä ovat työn alla olleet ristipistotyöt ja olkihimmelit. Silloin, kun lapset olivat vielä kotona, ruuanlaittoa helpotin tekemällä järjestyksessä Pirkan ja Yhteishyvän reseptit, vaikka se joskus tiesikin "patateemaa" tai "keittoteemaa". Sukuseuran retkistä olen koostanut sekä Seilin kirjan että Uunisaaren koosteen henkilögalleriana. Edelliseen kysymykseen liittyen, voisiko tätä kehittää niin, että useampikin saisi halutessaan pysyvän muiston itselleen.

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Toivottavasti löytyy uusia vastuunkantajia ja aktiivijäseniä. Toivottavasti vähintään nykyinen toiminnan taso säilyy. Vai jakautuuko suku osa-seuroihin, ja vain harvakseltaan kokoonnutaan koko leveydeltä?

8. . Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

Ihan helposti ei naksahda mikään, mutta valitsen Mymmelin. Eikö hän ole vähän hoivaaja.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Hei, olen Lauri Lehtovuori, helsinkiläinen perheenisä ja ekonomi.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun B-sukuhaaraan. Äitini puolelta juuremme ovat lähtöisin Postin tilalta Liedosta.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Suku on osa identiteettiä ja merkitsee jatkuvuutta.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

Sukuseuran kautta olen saanut tavata useita sukumme jäseniä, joita todennäköisesti muuten en olisi kohdannut. Mieleen on jäänyt mm. kesäisiä sukutapaamisia Histalla.

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Sukuseuran toiminta tuntuu olevan vakiintunutta. Hienoa on saada mukaan toimintaan uusia sukupolvia. Toivoisin että sukuseuran toiminnassa voitaisiin hyödyntää digitalisaation mahdollisuuksia.

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Mieluisimmat harrastukseni ovat tennis ja saksofonin soitto.

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Järjestäisimmekö vuonna 2028 ensimmäisen virtuaalisen sukukokouksen?

8. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

Valitettavasti yleissivistykseni on tässä kohtaa niin heikko, että en osaa valita.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Erkki Kuivajärvi, K-Kauppias K-Citymarketissa Valkeakoskella. Olen syntynyt Ylöjärvellä, ja nykyisin asun puolisoni Terhin kanssa Valkeakoskella.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Kuulun Matilda Ihamuotilan sukuhaaraan.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Eritoten äidin puolen (Ihamuotilan) suku on tullut säätiön ja sukuseuran kautta tutuksi ja läheiseksi.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

Lähes 30 vuoden mukanaolo säätiön valtuuskunnassa on antanut monia mieleenpainuvia kokoustilaisuuksia.

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Sukuseura tekee tärkeää ja hienoa työtä. On hienoa, että nuoretkin saavat tätä kautta tietoa suvun vaiheista pitkältäkkin ajalta, ja pääsevät tapaamaan myös eri sukuhaarojen jäseniä.

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Kesäisin rentoudun mökillä puuhastellessa sekä pelaan golfia. Syksyisin metsästään, ja kuulunkin kahteen eri hirvenmetsästys seurueeseen.

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Säätiön toiminnassa on varmastikin tapahtunut sukupolvenvaihdos. Toivottavasti säätiön varallisuus mahdollistaa edelleen apurahojen myöntämisen.

8. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

Muumipappa. Ikä on jo rauhoittanut käytöstäni Muumipapan suuntaan.

1. Esittäydy parilla sanalla: kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Nimeni on Christina Muurinen. Olen paljasjalkainen Turkulainen. Syntynyt Heidekenillä. Asunut lapsuuden Turussa Martissa, muuttanut vanhempien mukana teinivuosina Vahdolle.

Sieltä taasen omaan asuntoon Turkuun, josta naimisiin menon jälkeen Veli-Antti Muurisen kanssa muutimme Sauvoon. Tällä hetkellä asumme sekä Kemiönsaaren Västanfjärdissä, että osin myös Sauvossa. Olen toiminut säätiön sihteerinä yhdeksänkymmentä -luvun puolivälistä.

2. Mihin sukuhaaraan kuulut?

Olen mennyt naimisiin Veli-Antti Muurisen kanssa vuonna 1991. Hän on Syyrin suvun sukuhaarasta.

3. Mitä suku merkitsee sinulle?

Mahdollisuutta tutustua uusiin sukulaisiin, sekä tavata jo tunnettuja aika ajoin.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto, joka liittyy säätiön toimintaan tai sukuseuraan?

Ehkäpä sukukokous Histalla. Siellä oli silloin paljon sukua koolla.

5. Mitä olet mieltä sukuseuran toiminnasta? Miten sitä tulisi kehittää?

Hyvä, että sukuseura on olemassa. Nuorempia suvun jäseniä pitäisi saada houkuteltua mukaan toimintaan enemmän.

6. Minkä harrastuksen parissa vietät mielelläsi aikaa?

Käyn astangajoogassa kerran viikossa ja yritän harrastaa ainakin yhtä muuta liikuntaa myös kerran viikossa. Lukeminen, etenkin dekkareiden lukeminen on mieluista ja rentouttavaa.

7. Millaiseksi kuvittelet säätiön toiminta vuonna 2028?

Uskoisin, että säätiön toiminta pysyy suurin piirtein samana mitä se tälläkin hetkellä on. Säätiön säännöt säätelevät suurelta osin miten säätiö voi toimia.

Hyvä on se, että myös tulevilla sukupolvilla on mahdollisuus hakea opiskeluihinsa apurahaa säätiöltä.

8. Mikä Muumilaakson hahmo olisit, jos saisit valita? Perustelee.

Ehdottomasti Muumimamma. Häärin työn ulkopuolella kotona, käsilaukku aina käden ulottuvilla paimentaen läheisiäni.

INTOHIMOINA KASVIBONGAUS JA SÄÄNTARKKAILU

Arctostaphylos uva-ursi, *Centaurea jacea*, *Filipendula vulgaris*, luettelee Risto Ihamuotila sianpuolukan, ahdekaunokin ja sikoangervon tieteellisiä nimiä. Keväällä 80 vuotta täyttänyt Risto Ihamuotilalla on ikäisekseen poikkeuksellisen hyvä muisti. Hän muistaa herbaarionsa 1009 kasvien suomenkielisen ja tieteellisen nimen. Tämä varmaan on sitä henkistä kapasiteettia, jota Ihamuotila kuvaa toiseksi iäksi biologisen iän lisäksi. Syyrin Sanomien toimitus kävi Histan kartanolla, Espoossa haastattelemassa Risto Ihamuotilaa.

Risto Ihamuotila on kirjoittanut yhdessä poikansa Mika Ihamuotilan kanssa ”Saariston kasvit Suomen luonnossa” –kirjan. He päätyivät tekemään kirjan kyseisestä aiheesta, sillä Mika on isänsä mukaan ”saaristohullu”, joka viettää kesiään Hangossa meren äärellä. Mika on kuvannut paljon saaristoa ja kirjan tekeminen kyseisestä aiheesta oli kummallekin melko luontevaa. Risto muistelee, kuinka kauniita paikkoja löytyy saaristosta. Hän suosittelee muun muassa Saariston rengastietä, Houskaria ja Iniötä. ”Örön saarella on paljon nostalgiaa, sillä olen ollut siellä kokelaana. Muistin hyvin ne vanhat paikat”, muistelee Ihamuotila käyntejään saaristossa. Suomenlinnassa on paljon harvinaisia kasveja, jotka ovat kulkeutuneet venäläisten sotaväen heinäkuormien mukana muinoin. Harvinaisia kasveja löytyy myös Reposaaressa olevasta Lontoo-nimisestä paikasta, jonne pysähtyi Lontooseen matkalla olevia ja sieltä tulevia laivoja. Ihamuotila selittää, että kasvit olivat niin sanotusti ”painolastikasveja”. ”Jos laiva hakee täältä jotakin eikä sillä ole mitään tänne tuomista, sen täytyy ottaa painolastikseen kasveja. Sitten kun se on purettu, on löytynyt paljon eteläisiä kasveja. Maata siis on käytetty painolastina”, täsmentää Risto.

Risto Ihamuotila on nuoresta pitäen harrastanut kasvien bongaaamista. Kasviharrastus juontuu siitä, kun yksi Histan agronomiharjoittelijoista, Antti Halggren innostutti hänet kasvien keräilyyn. Risto muistelee, kuinka hän teki opettajaansa vaikutuksen herbariollaan : ”Silloin piti kerätä kolmena kesänä yhteensä 120 kasvia. Minä keräsin täältä tilalta 350 kasvia. Vein näin paksun herbaarion opettajalle ja hän kyllä hämmästytti.” Koska arvokas herbario katosi jäljettömiin, Ihamuotila alkoi vuonna 1991 tehdä uutta ja alkoi valokuvata kasveja. Kuvia on tällä hetkellä 1009. Jokaisesta kasvista on kolme kuvaa, joista näkyvät kukinto, kasvupaikka sekä tieteellinen ja suomenkielinen

nimi. Harvinaisempia kasveja on löytynyt muiden kasviharrastajien neuvojen avulla. Muun muassa saroja löytyy Salon seudulta. Uusia kasveja Risto on kerännyt viime vuosina kymmenestä kahteenkymmeneen. Muutaman yllättävän kasvibongauksen, kuten rohtorusojuuri ja auringontähti, hän on tehnyt pihapiiristä tai sen lähetyviltä.

Risto ja Kristiina Ihamuotila Histan kartanon edessä. Kuva: Matti Lahti.

Riston kasviharrastus näkyy hyvin paljon hänen arjessaan. ”Sitä voi kysyä Kristiinalla, joka on välillä täysin hermostunut”, hän toteaa. Kristiina on lähtenyt mukaan kasvibongausretkille. Hänen tarkkasilmäisyydestään ja kärsivällisyydestään on ollut paljon hyötyä. Ihamuotila on kasvibongauksen lisäksi innokas sääntarkkailija. Hänellä on yhtämittaiset havainnot vuodesta 1975 muun muassa tuomin kukinnasta ja naapurissa sijaitsevan Sahajärven jäänlähdestä. Ilmastonmuutos näkyy selvästi muistiinpanoista. Ihamuotila muistelee, että ”tuomen kukinta on lähes kymmenellä päivällä aikaistunut. Samoin Sahajärvestä jäänlähtö on samalla tavalla kymmenellä päivällä aikaistunut.” Ihamuotila lisää, että ilmastonmuutos näkyy myös kasveissa: ”Muistan, kuinka lapsena haettiin ensimmäisiä sinivuokkoja vapun aikoihin. Nyt niitä näkyy jo ennen huhtikuun puoltaväliä. Viime vuoden toukokuu oli melkein kuin kesäkuukausi. Ensimmäisen kerran on havaittu, että juhannusruusu kukki toukokuun puolella.” Innostus sääntarkkailuun johtui siitä, kun asuessaan maalla Ihamuotila kiinnostui seuraamaan, minkälaisia ilmoja tulee ja ottamaan selvää, miten sää muodostuu ja miten rintamat kulkevat. Riston touko-lokakuun väliseltä ajalta otetut

yhtämittaiset sademäärämittaukset osoittavat muun muassa, että Histalla sataa selvästi enemmän kuin lähempänä Helsingiä.

120 kasvikokoelman sijasta nykyään riittää enää kaksikymmentä. Opetusministeriön toimesta kasvioiden kerääminen päättyi 1960-luvun lopulla. Nyt ne palasivat peruskouluihin. Riston mielestä nykynuorison kasvitietämys ei ole riittävä, vähintään 50 kasvia pitäisi tuntea. Nuoriso on jo hieman vieraantunut luonnosta. Hän antaisi urbaaninuorelle seuraavanlaisen vinkin: ”Ehdottaisin heti aluksi, että ostaisi vaikka kirjoittamani kirjan Saariston kasveista ja sen jälkeen kehottaisin menemään katsomaan, mitä luonnossa tapahtuu.” Metsässä kovasti viihtyvä Ihamuotila muistelee, kuinka ”vanhimman tyttären Lauran kanssa saatettiin lähteä myöhään illalla metsään. Hän tuli ihan mukaan ja yritin selittää, että ei tarvitse yhtään pelätä, kaikki on ihan samanlaista kuin päivällä, eikä hän pelännyt yhtään”. Risto harmittelee, että ”jos asuu Helsingin keskustassa, ei näe enää tähtitaivastakaan. Näkee sellaisia tähtiä, joista valo on lähtenyt satoja tai tuhansia vuosia sitten. Siis se, mikä nyt näkee, on lähtenyt tuhat vuotta sitten. Mutta nyt sitten on joka puolelta tulevaa hajavaloa. Moottoritieltä tulee valoa, etelätaivas ei ole koskaan enää ihan pimeä, Helsingin valot näkyy tänne saakka.”

Eläkkeellä jo tovin ollut Risto Ihamuotila joutui tekemään raskaan päätöksen oman maatalouden suhteen. ”Työnjohtajamme kuoltua päätin, että oma maatalous on sitten päättynyt. En viitsi enää vanhuuden päivilläni kouluttamaan ketään. Pellot on vuokrattu pois.” Risto korostaa kuitenkin, että ”toisaalta oli niitä harmeja myös, kuten sateisia syksyjä. Ei niitä tarvitse enää harmitella. Eikä myöskään tätä EU-byrokratiaa, joka oli aivan kaameata. Raportteihin meni valtavasti aikaa.”

Risto Ihamuotila ei saanut sukuseuralta lempikasvejaan, keltaista päivänlijjaa, valkovuokkoa eikä ahdekaunokkia. Sen sijaan häntä muistettiin linnunpöntöllä, joka on pienoismalli ladosta.

Kuvat: Anja-Kirsi Laaninen

Vaihto-opiskelijana Tanskan Odensessa

Teksti: Kari Kahila

Vuoden kääntyessä syksyksi jälleen kerran anoin apurahaa opiskeluihini Syyrin sukuseuralta. Tunsin velvollisuutta kiittää sukuseuraa ja vähän summata mihin jo monena vuotena saamani apurahat olen käyttänyt. Minä, kuten muutkin sukumme opiskelijat olemme etuoikeutetussa asemassa voidessamme hakea apurahaa.

Opiskelen nyt neljättä vuotta Haaga-Helia ammattikorkeakoulussa, finanssi- ja talousasiantuntijan koulutusohjelmassa, Helsingissä. Pääaineenani on ollut rahoitus- sekä pankkitoiminta, lisäksi opintoihin oleellisesti kuuluu niin laskentatoimi kuin kirjanpitoakin. Näistä lähtökohdista olen omaa opiskelijaelämäni melko tarkastikin budjetoinut ja miettinyt, miten sen parhaiten rahoittaisin. Julkisuudessa on paljon keskusteltu opintotukien leikkaamisesta ja siirtymisestä ns. pohjoismaiseen malliin, jonka mukaan opinnot tulisi rahoittaa opintolainalla. Siirtymistä opiskelujen rahoittamiseen opintolainalla on perusteltu valtion siitä saamalla säästöillä ja sillä, että opintolaina on ”halpaa rahaa”. Sen enempää ottamatta asiaan kantaa, voisin kuitenkin todeta, että opintolaina kuten mikä tahansa muukin laina tulee aina lopulta maksaa takaisin korkoineen, oli sitten korko pieni tai suuri.

Omalta osaltani apuraha on kulunut hyvinkin perusasioihin: makaroniin ja jauhelihaan tai tonnikalaan ja kuukausittaiseen vuokranmaksuun. Yksittäinen isompi menoerä, johon olen apurahaa käyttänyt, on ollut opiskelijavaihtoni Tanskan Odensessa. Opiskelujeni toisen vuoden jälkeen tuli tilaisuus lähteä opiskelijavaihtoon niin halutessaan. Vaihtokohteita oli tarjolla todella paljon aina Etelä-Korean Soulista Sveitsin Alpeille asti. Tarkoitukseni vaihtoon lähtiessä oli parantaa omaa englannin kielen taitoani, erityisesti puhetta. Toisaalta halusin saada opintojani eteenpäin, enkä vain viettää rantalomaa. Tanska valikoitui vaihtokohteeksi, sillä se oli lähellä, partnerikoulumme Tanskassa on hyvämaineinen, ja uusi kampus valmistui juuri syksyksi 2016, jolloin vaihtoni alkoi. Lisäksi tanskalaiset puhuvat hyvää englantia ja kulttuurierotkaan eivät ole ylitsepääsemättömän suuria.

Niinpä elokuun kääntyessä syyskuuksi 2016 luovutin opiskelija-asuntoni avaimet ja hyppäsin lentokoneeseen. Laskeuduttuani Kööpenhaminan lentokentälle tuli hyvinkin selväksi, ettei reissusta tulisi mikään säästöloma. Kahden tunnin junamatka Kööpenhaminasta Odenseen oli hieman kalliimpi kuin Suomessa. Junalippuun ei sisältynyt istumapaikkaa vaan se piti ostaa erikseen ja näin

ollen matkan hinnaksi tulikin lähemmäksi 40 euroa. Odenseen saavuttuani alkoi yhdeksän eri kulttuurin yhteensovittelu. Asuimme yhdessä 12 vaihto-opiskelijan kanssa pienellä kampuksella, jossa meillä jokaisella oli oma yksiö kylpyhuoneella ja yhteinen keittiö sekä oleskelutila. Alkuvaikeuksien jälkeen alkoi yhteiselämä sujua ja loppujen lopuksi meistä muodostui tiivis kaveriporukka, ja olemme opiskelijavaihdonkin jälkeen pitäneet yhteyttä. Englannin kielen taito kehittyi nopeasti, sillä vietimme kaiken vapaa-ajan tiiviisti vaihto-opiskelijoiden kanssa. Näin ollen yhteisen kielen ollessa ainoastaan englantia englannin kielen taitoni kehittyi paljon.

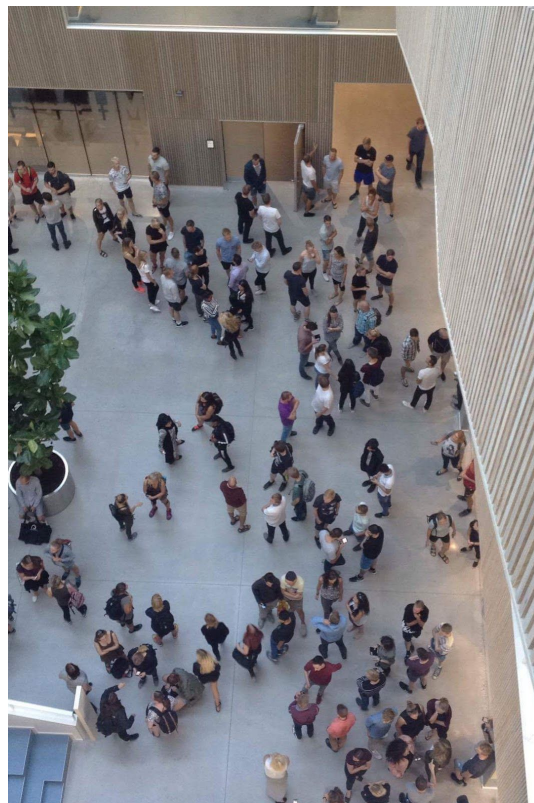
Koulumme sijaitsi Odensen juna-aseman vieressä, lähellä keskustaa. Koulu oli juuri valmistunut ja tarjosi upeat puitteet opiskeluun. Itse opiskelu oli hyvin samankaltaista kuin Suomessa, kurssit muodostuivat luennoista ja projektitöistä. Koulutuksen suunnittelussa oli otettu hyvin huomioon vaihto-opiskelijat. Opettajat puhuivat hyvää englantia ja esimerkkeinä käytettiin kansainvälisiä yrityksistä ja tapahtumista, jotta muutkin kuin tanskalaiset opiskelijat ymmärsivät.

Allekirjoittaneen kampuksen jalkapallojoukkue

Tanskan lippu, johon on kirjoitettu vaihto-opiskelijoiden nimikirjoitukset ja terveiset.

Koulu sisältä katsottuna.

SUKUSEURAN HALLITUS 2018

Puheenjohtaja Jukka Kahila

Suuntakuja 3, 15870 HOLLOLA
Puh: 03-7804059, työ 03-5538441,
Gsm 040 8411739
S-posti: jukka.kahila@huurre.com

Kokoussihteeri Janne Rajala

Puistokuja 3 A 14, 05400 JOKELA
Gsm 044 278 7070
S-posti: janne.rajala@saunalahti.fi

Varapuheenjohtaja Kyllikki Raatikainen

Pakaistentie 37, 21290 RUSKO
Puh: 02-4322465, Gsm 050 375 9732

Rahastonhoitaja Antti Pakula

Pahkalaukkaantie 731, 21360 LIETO AS.
Gsm 040 7578665
S-posti: antti.pakula@kolumbus.fi

Sirkka Vainio

Paavaistentie 7, 21290 RUSKO
Puh: 02-4322130, Gsm 0400 798 677

Ulla Vesander

Kumpulanportti 3 C 11, 00520 HELSINKI
Puh: 09-799915, Gsm 050 323 5433
S-posti: uvesander@netti.fi

Marja Äärilä

Pekolanraitti 8 E 42, 30100 FORSSA

Sini Fabre

Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Gsm 041 5480373
S-posti: sinifabre4@gmail.com

Webmaster Matti Saarinen

Pokkolantie 21, 21420 LIETO
Puh. 0400829417
S-posti: matti.saarinen@elisanet.fi

Syyrin Sanomien toimittaja

Sini Fabre
Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Puh: 041-5480373
S-posti: sinifabre4@gmail.com

MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN MYÖNTÄMÄT APURAHAT

Matilda Ihamuotilan jälkeläiset (15 hakijaa)

Nimi	Oppilaitos ja opinnot	Myönnetty summa
Alholm Alexandra	Linköpings Universitet, Kultur, Samhälle & Mediagestaltning, 2.vuosi	2 500,00€
Alholm Christina	Göteborgin yliopisto, 2.vuosi	2 500,00€
Ihamuotila Anna	Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu International Baccalaureate, 3.vuosi	200,00€
Ihamuotila Fredrik	Aalto yliopisto, Teknillinen fysiikka ja matematiikka, 1.vuosi	1 500,00€
Ihamuotila Markus	Aalto yliopisto, Teknillisen korkeakoulun informaatioverkostojen Tekniikan kandidaatti, 2.vuosi	1 500,00€
Ihamuotila Mia	Helsingfors Universitet, Kandidat examen i Juridiska fakulteten, 2.vuosi	1 500,00€
Ihamuotila Santeri	Concordia University Portland, Business Administration and Management, 2.vuosi	2 000,00€
Ihamuotila Tuomas	Ressun lukio, IB-linja, 2.vuosi	200,00 €
Ihamuotila Waltteri	Estonian Business School, Business and Administration, 2.vuosi	2 000,00 €
Koskinen Alli	Jyväskylän yliopisto, ympäristötiede, luonnontieteen kandidaatti, 3.vuosi	1 500,00 €
Koskinen Valma	Hämeen ammattikorkeakoulu, 1.vuosi	1 000,00 €
Nevalainen Aleksi	Lahden lyseo, 2.vuosi	200,00 €
Nevalainen Jere	Hyria Riihimäki, Media-alan perustutkinto, 2.vuosi	500,00 €
Syrjänen Emma	Aalto yliopisto, Konetekniikka, 4.vuosi	2 500,00 €

Kahila Heikki	Aalto yliopisto, tohtorikoulutus, 4.vuosi	1 500,00 €
	Yhteensä	21 100,00 €

Matilda Ihamuotilan sisarusten jälkeläiset (7 hakijaa)

Nimi	Oppilaitos ja opinnot	Myönnetty summa
Olkkonen Emmi	Helsingin yliopisto, biologia, 2.vuosi	1 200,00 €
Olkkonen Katri	Helsingin yliopisto, 5.vuosi	1 500,00 €
Saari Aleksis	Sallan lukio, 2.vuosi	200,00 €
Saari Netta	Oulun yliopisto, Hammaslääketieteen koulutusohjelma, 5.vuosi	1 500,00 €
Saari Niklas	Oulun yliopisto, tietojenkäsittelytiede, 4.vuosi	1 500,00 €
Saari Tessa	Oulun yliopisto, biologia, 2.vuosi	1 500,00 €
Virtanen Saara	Turun Suomalainen yhteiskoulu, 1.vuosi	200,00 €
	Yhteensä	7 600,00 €

Haara A ja haara B yhteensä 28 700,00 €

Rahasto I - sairaus- ja vanhuusavustukset

Pakula Pertti	Kuulokojepaketti	876,59 €
	Yhteensä	876, 59 €

Kaikki yhteensä 29 576,59 €

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura

<http://www.syyrinsukuseura.com>

Perustettu 16.9.1984

Väki odottaa yhteysalukseen pääsyä. Kuva: Matti Lahti